कथास्तम्भः

- आलत्तियूर् नम्पी प्रतिदिनं कुलदेवतामन्दिरं गच्छति स्म ।
- सः वृक्षे कोरुक् इति रटन्तौ खगौ अपश्यत् ।
- दिनद्वयानन्तरं द्वौ बालौ वैद्यस्य समीपं पठनार्थम् आगच्छताम् ।
- तौ समर्थावपि चापल्यैः गुरुं क्लेशितवन्तौ ।
- एकदा कश्चन ग्रामीणः शिरोवेदनया वैद्यस्य गृहं प्राप्तवान् ।
- शिष्यौ वैद्यस्याभावे ग्रामीणस्य मस्तके औषधलेपनम् अकुरुताम् ।
- वैद्यपुत्रःतैःकृता चिकित्सा सर्वं निलीय पश्यति स्म ।
- पुत्रवचनात् वैद्यःसर्वं वृत्तान्तं ज्ञातवान् ।
- आवाम् आयुर्वेदप्रचाराय भूमौ आगतवन्तौ देववैद्यौ इति गुरुं न्यवेदयत् ।
- अमूल्यग्रन्थलाभेन अनुगृहीतः आलत्तियूर् नम्पी अष्टवैद्यानां मध्ये प्रमूखं स्थानम् अवाप ।